

Sygn. akt III CZ 69/06

POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Frąckowiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa T.S.

przeciwko Z.J.

o ustalenie nieważności umowy pożyczki,

po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym

w dniu 24 listopada 2006 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 22 maja 2006 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny sprawdził wartość zaskarżenia wskazaną w skardze kasacyjnej pozwanego Z.J. od wyroku tego Sądu z dnia 7 marca 2006 r., ustalił tę wartość na kwotę 5 000 zł i odrzucił wspomnianą skargę kasacyjną. W uzasadnieniu swojego stanowiska Sąd Apelacyjny wskazał, że wprawdzie przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego był spór o prawa majątkowe warte 80 tys. zł, to w związku z tym, że pozwany zaskarżył wyrok tego Sądu tylko w części dotyczącej umowy pożyczki na kwotę 5 tys. zł i Sąd Apelacyjny orzekł tylko w tej sprawie, umarzając postępowanie co do umowy dotyczącej przeniesienia własności, przedmiotem zaskarżenia w skardze kasacyjnej była tylko sprawa ważności umowy pożyczki na kwotę 5 tys. zł. W tej sytuacji Sąd Apelacyjny uznał, że skarga kasacyjna nie przysługuje pozwanemu, gdyż wartość przedmiotu zaskarżenia była znacznie niższa niż 50 tys. zł.

W zażaleniu pozwany twierdząc, że skarga kasacyjna dotyczy obu umów, o ważności których rozstrzygał Sąd Okręgowy, wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd Apelacyjny miał prawo sprawdzić wartość przedmiotu zaskarżenia. Jeżeli bowiem w piśmie procesowym z dnia 19 listopada 2005 r., pozwany ograniczył zakres apelacji i zaskarżył orzeczenie Sądu Okręgowego tylko w części dotyczącej umowy pożyczki na kwotę 5 tys. zł, co doprowadziło w konsekwencji do umorzenia postępowania apelacyjnego w pozostałym zakresie, to w sytuacji gdy w skardze kasacyjnej pozwany oznaczył wartość zaskarżenia na 80 tys. zł, powstała istotna wątpliwość jaka jest rzeczywista wartość zaskarżenia. W takiej sytuacji, mając na względzie, że o dopuszczalności skargi kasacyjnej decyduje między innymi wartość przedmiotu zaskarżenia, która nie może być niższa niż 50 tys. zł (art. 398² § 1 k.p.c.), Sąd Apelacyjny był uprawniony aby z urzędu sprawdzić wartość przedmiotu zaskarżenia (zob. postanowienie SN z dnia 2 kwietnia 1998 r., II UZ 24/98, OSNP 1999/8/291). Stanowisko Sądu Apelacyjnego nie budzi zastrzeżeń, gdy chodzi o samo

rozstrzygnięcie. Sąd, dokonując sprawdzenia wartości przedmiotu zaskarżenia nie mógł inaczej odczytać treści pisma pozwanego z dnia 19 listopada 2005 r., gdyż był w tym względzie związany wyrokiem tego Sądu, w którym umorzono postępowanie apelacyjne w części przedmiotu sporu ponad 5 tys. zł. W tej sytuacji prawidłowo ustalił, że wbrew twierdzeniom pozwanego, rzeczywista wartość zaskarżenia w skardze kasacyjnej wynosiła 5 tys. zł. W tej sytuacji zgodnie z 398⁶ § 2 k.p.c. w związku z art. 398² § 1 k.p.c. był w pełni uprawniony do odrzucenia skargi kasacyjnej pozwanego.

Mając na względzie, że zarzuty podniesione w zażaleniu okazały się nieuzasadnione Sąd Najwyższy, na podstawie art. art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji.